

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ◼ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ◼ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין לי אלא בארץ, בח"ל מנין?									ז			מז.
תלמוד לומר. אתך, בכל מקום שאתך									!		◇	מז.
אם כן, מה ת"ל בארץ?								ז				מז.
בארץ - צריך להביא ראיה, בח"ל - אין צריך להביא ראיה, דברי ר' יהודה	[רבי יהודה]								!	◆	◇	מז.
בין בארץ בין בחוצה לארץ - צריך להביא ראיה.	חכמים:								!	◆	◇	מז.
בא הוא ועדיו עמו											◼	מז. <
קרא למה לי?									ז			מז.
דאמרי: שמענו שנתגייר בב"ד של פלוני, סד"א לא ליהמנייהו, קמ"ל בארצכם.	רב ששת:								!		◇	מז.
אין לי אלא בארץ, בח"ל מנין?									ז			מז.
ת"ל: אתך, בכל מקום שאתך.									!		◇	מז.
והא אפיקתיה								ז				מז.
חדא מאתך, וחדא מאתכם.									!		◇	מז.
בין בארץ בין בח"ל - צריך להביא ראיה.	חכמים:									◼	◇	מז. <
ואלא הא כתיב: בארצכם								ז			◇	מז.
ההוא מיבעי ליה, דאפילו בארץ מקבלים גרים, דסד"א משום טיבותא דארץ ישראל קמגיירי, והשתא נמי דליכא טיבותא, איכא לקט שכחה ופאה ומעשר עני, קמ"ל.									!		◇	מז.
הלכה: בין בארץ בין בח"ל - צריך להביא ראיה.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:									◼	◇	מז.
פשיטא, יחיד ורבים הלכה כרבים								ז				מז.
מהו דתימא מסתבר טעמא דרבי יהודה, דקמסייעי ליה קראי, קמ"ל.									!		◇	מז.
(דברים א') ושפתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו, מכאן א"ר יהודה: גר שנתגייר בב"ד - הרי זה גר, בינו לבין עצמו - אינו גר.	ת"ר: [רבי יהודה]										◼	מז.
מעשה באחד שבא לפני רבי יהודה, ואמר לו: נתגיירתי ביני לבין עצמי, א"ל רבי יהודה: יש לך עדים? אמר ליה: לאו. יש לך בנים? א"ל: הן.											○	מז.
נאמן אתה לפסול את עצמך, ואי אתה נאמן לפסול את בניך.	א"ל: [רבי יהודה]										◼	מז.
ומי א"ר יהודה אבנים לא מהימן?									ז			מז.
(דברים כ"א) יכיר - יכירונו לאחרים, מכאן א"ר יהודה: נאמן אדם לומר זה בני בכור, וכשם שנאמן לומר זה בני בכור, כך נאמן לומר בני זה בן גרושה הוא או בן חלוצה הוא	והתניא: [רבי יהודה]								ז	◆	◇	מז.
אינו נאמן	חכמים:								ז	◆	◇	מז.
ה"ק ליה: לדברך עובד כוכבים אתה, ואין עדות לעובד כוכבים.	רב נחמן בר יצחק:								!		◇	מז.
הכי קאמר ליה: יש לך בנים? הן יש לך בנים? הן א"ל: נאמן אתה לפסול בניך, ואי אתה נאמן לפסול בני בניך.	רבינא:								!		◇	מז.
נאמן אדם לומר על בנו קטן, ואין נאמן על בנו גדול.	תניא נמי הכי, ר' יהודה:									◼	◇	מז.
לא קטן - קטן ממש, ולא גדול - גדול ממש, אלא קטן ויש לו בנים - זהו גדול, גדול ואין לו בנים - זהו קטן.	ואמר ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:									◼		מז.
והלכתא כוותיה דרב נחמן בר יצחק.										◼		מז.
והתניא כוותיה דרבינא									ז		◇	מז.
ההוא לענין יכיר איתמר.									!		◇	מז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
גר שבא להתגייר בזמן הזה, אומרים לו: מה ראית שבאת להתגייר? אי אתה יודע שישאל בזמן הזה דוויים, דחופים, סחופים ומטרופין, ויסורין באין עליהם? אם אומר: יודע אני ואיני כדאי, מקבלין אותו מיד. ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות המורות, ומודיעין אותו עון לקט שכחה ופאה ומעשר עני.	תנו רבנן:														◊
ומודיעין אותו עונשן של מצות, אומרים לו: הוי יודע, שעד שלא באת למדה זו, אכלת חלב אי אתה ענוש כרת, חללת שבת אי אתה ענוש סקילה, ועכשיו, אכלת חלב ענוש כרת, חללת שבת ענוש סקילה. וכשם שמודיעין אותו עונשן של מצות, כך מודיעין אותו מתן שכרן, אומרים לו: הוי יודע, שהעולם הבא אינו עשוי אלא לצדיקים, וישאל בזמן הזה - אינם יכולים לקבל - לא רוב טובה ולא רוב פורענות.															◊
ואין מרבין עליו, ואין מדקדקין עליו.															◊
קיבל, מלין אותו מיד. נשתיירו בו ציצין המעכבין את המילה, חוזרים ומלין אותו שניה. נתרפא, מטבילין אותו מיד.															◊
ושני ת"ח עומדים על גביו, ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות המורות															◊
טבל ועלה - הרי הוא כישאל לכל דבריו.															◊
אשה, נשים מושיבות אותה במים עד צוארה, ושני ת"ח עומדים לה מבחוץ, ומודיעין אותה מקצת מצות קלות ומקצת מצות המורות.															◊
אחד גר ואחד עבד משוחרר.															◊
ובמקום שנדה טובלת, שם גר ועבד משוחרר טובלין וכל דבר שחוצץ בטבילה, חוצץ בגר ובעבד משוחרר ובנדה.															◊
גר שבא להתגייר, אומרים לו: מה ראית שבאת להתגייר? ומודיעים אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות המורות.	אמר מר:														◊
מ"ט?															^
דאי פריש נפרוש															!
קשים גרים לישראל כספחת, דכתיב: (ישעיהו י"ד) ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב. ומודיעים אותו עון לקט שכחה ופאה ומעשר עני.	דא"ר הלבו:														◊
ומודיעים אותו עון לקט שכחה ופאה ומעשר עני.															◊
מ"ט?															^
בן נח נהרג על פחות משה פרוטה, ולא ניתן להשבון.	רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן:														◊
ואין מרבין עליו, ואין מדקדקין עליו.															◊
מאי קראה? דכתיב: (רות א') ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה, אמרה לה: אסיר לך תחום שבת (רות א') באשר תלכי אלך. אסיר לך יחוד (רות א') באשר תליני אליו. מפקדינן שש מאות וי"ג מצות (רות א') עמך עמי. אסיר לך עבודת כוכבים (רות א') ואלהיך אלהי. ארבע מיתות נמסרו לב"ד (רות א') באשר תמותי אמות. ב' קברים נמסרו לב"ד (רות א') ושם אקבר. מיד, ותרא כי מתאמצת היא וגו'.	רבי אלעזר:														◊
קיבל, מלין אותו מיד.															◊
מ"ט?															^
שהויי מצוה לא משהינן.															!
נשתיירו בו ציצין המעכבין המילה וכו'.															◊
אלו הן ציצין המעכבין המילה: בשר החופה את רוב העטרה, ואינו אוכל בתרומה	כדתנן:														◊
בשר החופה רוב גובהה של עטרה.	וא"ר ירמיה בר אבא אמר רב:														◊
נתרפא, מטבילין אותו מיד.															◊
נתרפא אין, לא נתרפא לא, מאי טעמא?															^
משום דמאי מרוו מכה.															!

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא ז question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ושני ת"ח עומדים על גביו.												■	◇	מז:	
גר צריך שלשה	והא א"ר חייא א"ר יוחנן:											■	ז	מז:	
תני: שלשה.	הא א"ר יוחנן לתנא:											!	◇	מז:	
טבל ועלה - הרי הוא כישראל לכל דבריו.												■	◇	מז:	
למאי הלכתא?												^		מז:	
דאי הדר ביה ומקדש בת ישראל, ישראל מומר קרינא ביה וקידושיו קידושין.												!	◇	מז:	
אחד גר ואחד עבד משוחרר.												■	◇	מז:	
קסלקא דעתך לקבל עליו עול מצות												■		מז:	
במה דברים אמורים - בגר, אבל בעבד משוחרר - אין צריך לקבל	ורמינהו:											■	ז	מז:	
לא קשיא: הא ר"ש בן אלעזר, הא רבנן	רב ששת:											!		מז:	
(דברים כ"א) ובכתה את אביה ואת אמה וגו', בד"א - שלא קבלה עליה, אבל קבלה עליה מטבילה ומותר בה מיד	דתניא: [רבנן]											■	!	◇	מז:
אע"פ שלא קבלה עליה - כופה ומטבילה לשם שפחות, וחוזר ומטבילה לשם שחרור, ומשחררה ומותר בה מיד.	ר"ש בן אלעזר:											■	!	◇	מז: